

Čís. 14276.

Podáním odvolacího spisu, jímž byl napaden rozsudek prvního soudu v celém rozsahu, je právo strany podle § 461 c. ř. s. vyčerpáno, nemůže proto odvolání býti vzato zpět a nahrazeno novým odvolacím spisem.

(Rozh. ze dne 29. března 1935, R I 243/35.)

Podáním ze dne 30. října 1934 vzala žalovaná zpět odvolání, jež podala proti rozsudku, a současně podala ještě v odvolací lhůtě odvolání nové. O d v o l a c í s o u d odmítl tento nový odvolací spis. D ů v o d y: Odvolatelka včas podané odvolání podáním z 30. října 1934 vzala zpět, a to dle § 484 odst. 2 c. ř. s. má za následek ztrátu opravného prostředku spojenou se závazkem k náhradě nákladů odpůrci způsobených. Vzhledem k tomu odvolání nově podané, třebaže podáno bylo ještě ve lhůtě odvolací, musilo býti odmínuto ve smyslu ustanovení § 471 čís. 2, 472 a 474 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu žalované.

D ů v o d y :

Žalovaná podala svým právním zástupcem z kontumačního rozsudku prvního soudu včas odvolací spis, daný na poštu dne 25. října 1934, jenž byl druhé straně doručen dne 26. října 1934 (§§ 464, 465 a 468 c. ř. s.). Toto odvolání vzala zpět podáním došlým k soudu dne 30. října 1934, ale současně podala svým právním zástupcem ještě ve lhůtě nový odvolací spis, daný na poštu dne 29. října 1934. Tento nový odvolací spis byl druhé straně doručen dne 30. října 1934. V obou odvoláních byl napaden rozsudek prvního soudu v celém rozsahu z důvodu nesprávného právního posouzení věci. Právem odvolací soud odmítl nové odvolání jako nepřipustné. Zákon praví v § 465 c. ř. s., že odvolání jest podáno tím, že se u soudu první stolice odevzdá přípravné podání (odvolací spis). V německém autentickém textu jest uvedeno »eines vorbereitenden Schriftsatzes«. Slovo »eines« nemá ovšem význam číslovky, avšak celá soustava předpisů o řízení odvolacím dokazuje, že zákon má na mysli jen jediný odvolací spis, byl-li napaden rozsudek prvního soudu v celém rozsahu, jako v souzeném případě. Mimo to by opačný názor prodlužoval neprodlužitelnou lhůtu, jež jest dána odpůrci k podání odvolacího sdělení (468 c. ř. s.), po případě by měl za následek, že by i odpůrce mohl podati nové odvolací sdělení, podal-li je již k prvnímu odvolacímu spisu (v tomto smyslu také rozhodnutí dřívějšího nejvyššího soudu ve Vídni, uveřejněné v časopisu Právník str. 540/1909). O odvolacím spisu platí totéž, co platí o spisu dovolacím (§ 505 c. ř. s.), v kteréž příčině nejvyšší soud již opětovně vyslovil, že několik dovolacích spisů nelze podati ani ve lhůtě (na př. č. 2463 a 4015 sb. n. s.). Podáním prvního odvolacího spisu bylo právo žalované dané jí v § 461 c. ř. s. vyčerpáno. Zpětvzetím odvolání byl tento opravný prostředek ztracen (§ 484 odst. 2 c. ř. s.), rozsudek prv-

ního soudu nabyt moci práva a odkladný účinek odvolání, stanovený v § 466 c. ř. s., byl odstraněn. Tento zákonný účinek a z něho nabyté právo odpůrcovo nemohly býti již vyloučeny podáním nového odvolacího spisu. Při tom je bez významu, že odvolatelka uvedla v podání, že bere odvolání zpět, protože je pochybené a že současně podává ve lhůtě odvolání nové, že tedy byla mylného právního názoru, že i nové odvolání bude podkladem pro přezkumnou činnost soudu odvolacího. Stěžovatelka se neprávem dovolává mínění Horova (»Odvolání« z r. 1915 str. 24), vysloveného ohledně účinku vzdání se odvolání, t. j. vzdání se práva na podání odvolání ve smyslu § 472 odst. 1 c. ř. s. neboť o to tu nejde, nýbrž o zpětvzetí podaného již odvolání ve smyslu § 484 odst. 1 c. ř. s.

Čís. 14277.

Ve Velké Praze jest i po zřízení okresního soudu exekučního (vl. nař. čís. 165/26 Sb. z. a n.) příslušným k povolení exekuce vyklizením nemovité věci na základě mimosoudní výpovědi jako dříve okresní soud, v jeho obvodě jest předmět najatý nebo pachtovaný (§ 4 odst. 1 čís. 5 ex. ř.).

(Rozh. ze dne 29. března 1935, R I 270/35.)

P r v ý s o u d — okresní soud exekuční v Praze — povolil na základě mimosoudní výpovědi exekuční vyklizení najaté nemovitosti (bytu). **R e k u r s n í s o u d** zrušil k rekursu povinného usnesení prvního soudu a odmítl návrh vymáhajícího věřitele pro nepřislušnost dovolaného soudu, jemuž uložil, by exekuční návrh postoupil okresnímu soudu civilnímu pro Prahu-Sever v Praze. **D ů v o d y :** K rozhodnutí o povolení exekuce vyklizením, ať jde o výpověď soudní či mimosoudní, povolán jest podle § 4 čís. 2 a 5 ex. ř. nikoliv soud exekuční, nýbrž, běží-li o výpověď soudní, soud u kterého byla výpověď podána, jde-li pak o výpověď mimosoudní, okresní soud, v jehož obvodě jest předmět najatý (pachtovaný). Žádati za povolení exekuce u exekučního soudu u předložení vyhotovení exekučního titulu opatřeného potvrzením vykonatelnosti lze podle posledního odst. § 4 ex. ř. jenom v případech č. 1, 3 a 4 předchozího odstavce téhož paragrafu, a nikoliv v případech čís. 2, t. j. soudní výpovědi a čís. 5, t. j. mimosoudní výpovědi podle § 1 čís. 18 ex. ř.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu, opravil však usnesení rekursního soudu potud, že z usnesení toho vypustil výrok, jímž byl návrh vymáhající strany na povolení exekuce nuceným vyklizením povinného pro nepřislušnost dovolaného okresního soudu exekučního v Praze odmítnut, a na místo výroku toho vyslovil nepřislušnost dovolaného okresního soudu exekučního v Praze.

D ů v o d y :

Ustanovením § 1 vlád. nař. ze dne 26. srpna 1926 čís. 165 sb. z. a n., jímž byl na základě § 3 zák. ze dne 15. října 1925 čís. 213 sb. z. a n.